

[Bramsnæs.]

slet ikke findes i det foreliggende Lovforslag, som man nu lader falde, fordi Erhvervsfolkene ikke ønsker den. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han da slet ikke kan se nogen Interesse i at faa optaget i Regnskabet, hvilke Garantier og Kautationer et Selskab er indgaaet paa. Som Hr. C. O. Pedersen udtalte i Folketinget, er det netop en Betingelse for, at man kan vide, hvorledes Selskabets Økonomi er, og hvilke Engagementer man kan indlade sig paa; men trods disse stærke Udtalelser er dette Stykke i Paragraffen bortfaldet — der findes ingen Regler om, at Garanti- eller Kautionsforpligtelser skal optages i Regnskabet. Det Punkt, som Hr. C. O. Pedersen erklærede for at være et af de allervigtigste i hele Loven, er forsvundet. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister overhovedet ikke kom ind paa dette Spørgsmaal; men den højtærede Minister maa være klar over, at Spørgsmaalet ikke forsvinder af den Grund, det bliver ved at bestaa, og den højtærede Minister vil møde det paa et andet Sted, selv om han søger at undgaa det her. Der er altsaa med Hensyn til disse to vigtige Principper sket en fuldkommen Kovending indenfor Venstre siden 1925; hvad man den Gang ansaa for absolut nødvendigt og sluttede sig til med allerstørste Tilfredshed, har man nu forladt, det ser man nu paa med den største Afsky, for Erhvervsfolkene vil ikke have det. Det er det, jeg kalder at lade sig paavirke af storkapitalistiske Synspunkter i Stedet for af reelle Synspunkter. Og det har man gjort overfor Spørgsmaalet om at faa de bedste Kontrolbestemmelser, som kan skaffes.

Den højtærede Minister sagde ogsaa, at det at tillade Opskrivning af Aktiver var ikke saa farligt. Jo, det er en meget farlig Ting. At tillade, at et Selskab, der trænger til øgede Værdier, vurderer sine Aktiver om, idet det siger: mon de ikke skulde være noget mere værd, vi kunde godt trænge til større Værdier, er, naar der er Tale om Regnskabet, overordentlig farligt. Det vil enhver regnskabskyndig Mand give mig Ret i. Den højtærede Minister betonedes, at disse Opskrivningsbeløb skulde anvendes til Afskrivning andre Steder. Ja, det er rigtigt, det staar der, men der

staar tillige, at de kan anvendes til Dækning af Underskud, og det er netop det farlige ved det. Et Selskab skal ikke kunne skjule et reelt Underskud ved at skrive nogle Værdier op, som maaske slet ikke burde opskrives — det er jo noget, Selskabet selv skønner over. Noget saadant bør ikke staa i en Aktieselskabslov; det vilde være at lede Folk ind paa en urigtig Vej, naar de skal stille deres Regnskab rigtigt og reelt op, og det er da ogsaa i fuldkommen Strid med de første Udtalelser i Paragraffen om Regnskabsaflæggelsen, hvor der staar, at Aarsregnskabet skal opgøres under omhyggelig Hensyntagen til tilstedeværende Værdier og Forpligtelser og saaledes, som ordentlig og forsigtig Forretningsbrug tilsiger. Naar det skal være tilladt at opskrive Værdier til Dækning af Underskud, er man ikke inde paa, hvad ordentlig og forsigtig Forretningsbrug tilsiger.

Hvad angaar Direktionens Stilling i et Selskab, er jeg klar over, at den højtærede Handelsminister er meget øm over Direktionens eller Direktørens Stilling. Det fremgaar af flere Punkter i Lovforslaget. Der maa saaledes ikke fremkomme noget i Regnskabet om Direktørens eller Direktionens Tantième, og med Hensyn til Direktionens eller Direktørens Ret til at handle med sig selv er den højtærede Minister ogsaa meget large. Jeg paaviste i sidste Møde, at man havde sat en Bestemmelse ind om, at en Direktør med forudgaaende Bemyndigelse af Bestyrelsen ganske rolig kunde afslutte Forretninger mellem sig selv og Selskabet. Han varetager begge Interesser. Lovparagraffen forudsætter udtrykkelig, at der er Strid mellem disse Interesser. Men Direktøren, der er den ene Part i Sagen, træffer Afgørelsen ganske alene, idet Bestyrelsen en Gang for alle har givet ham Bemyndigelse dertil. Det kan være, at Direktøren er saa stærk, at han kan skaffe sig en villig Bestyrelse, man har før set Eksempler paa, at en Direktør selv vælger sin Bestyrelse eller i alt Fald har saa megen Indflydelse paa, hvem Bestyrelsen bestaar af, at denne ikke tør vove at gaa imod ham. Og saa fastslaar man udtrykkelig her i Loven, at noget saadant skal være tilladt, og hvad der er tilladt i en Lov, skulde man jo tro var